
Zittingsdocument

A9-0314/2021

4.11.2021

VERSLAG

met aanbevelingen aan de Commissie betreffende het beleid en wetgeving
inzake legale migratie
(2020/2255(INL))

Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken

Rapporteur: Abir Al-Sahlani

(Initiatief – Artikel 47 van het Reglement)

(Opsteller van het voorstel: Abir Al-Sahlani)

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
BIJLAGE BIJ DE ONTWERPRESOLUTIE: AANBEVELINGEN BETREFFENDE DE INHOUD VAN HET VERLANGDE VOORSTEL	15
ADVIES VAN DE COMMISSIE ONTWIKKELINGSSAMENWERKING	21
INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	31
HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	32

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

met aanbevelingen aan de Commissie betreffende het beleid en wetgeving inzake legale migratie
(2020/2255(INL))

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 225 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien artikel 3, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie,
- gezien artikel 79 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name artikel 45,
- gezien de Europese pijler van sociale rechten, en met name de beginselen 5, 10, 12 en 16,
- gezien het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en met name artikel 2 van Protocol 4,
- gezien het tussen 2003 en 2021 ontwikkelde Unie-acquis inzake legale migratie waarin de toegangs- en verblijfsvoorwaarden en de rechten van onderdanen van derde landen die in de Unie werkzaam zijn worden geregeld, en dat onder meer de volgende richtlijnen omvat:
  - Richtlijn (EU) van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2021 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan, en tot intrekking van Richtlijn 2009/50/EG van de Raad¹,
  - Richtlijn (EU) 2016/801 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten²,
  - Richtlijn 2014/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op tewerkstelling als seizoenarbeider³,
  - Richtlijn 2014/66/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde

---

¹ PB L 382 van 28.10.2021, blz. 1.

² PB L 132 van 21.5.2016, blz. 21.

³ PB L 94 van 28.3.2014, blz. 375.

- landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming⁴,
- Richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven⁵,
  - Richtlijn 2009/52/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 tot vaststelling van minimumnormen inzake sancties en maatregelen tegen werkgevers van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen⁶,
  - Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen⁷,
  - Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging⁸,
  - gezien Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming⁹,
  - gezien Verordening (EU) 2016/589 van het Europees Parlement en de Raad van 13 april 2016 inzake een Europees netwerk van diensten voor arbeidsvoorziening (EURES), de toegang van werknemers tot mobiliteitsdiensten en de verdere integratie van de arbeidsmarkten en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 492/2011 en (EU) nr. 1296/2013¹⁰,
  - gezien Verordening (EU) 2019/1149 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 tot oprichting van een Europese Arbeidsautoriteit, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 883/2004, (EU) nr. 492/2011 en (EU) 2016/589, en tot intrekking van Besluit (EU) 2016/344¹¹,
  - gezien de conclusies van de Europese Raad over COVID-19 en migratie van 24 juni 2021, en met name nr. 12,
  - gezien het EU-noodtrustfonds voor Afrika,
  - gezien het werkdocument van de diensten van de Commissie van 29 maart 2019, getiteld “Fitness Check on EU Legislation on legal migration” (de

---

⁴ PB L 157 van 27.5.2014, blz. 1.

⁵ PB L 343 van 23.12.2011, blz. 1.

⁶ PB L 168 van 30.6.2009, blz. 24.

⁷ PB L 16 van 23.1.2004, blz. 44.

⁸ PB L 251 van 3.10.2003, blz. 12.

⁹ PB L 337 van 20.12.2011, blz. 9.

¹⁰ PB L 107 van 22.4.2016, blz. 1.

¹¹ PB L 186 van 11.7.2019, blz. 21.

- “geschiktheidscontrole”),
- gezien de mededeling van de Commissie van 13 mei 2015, getiteld “Een Europese migratieagenda”,
  - gezien de mededeling van de Commissie van 24 november 2020, getiteld “Actieplan voor integratie en inclusie 2021-2027”,
  - gezien de mededeling van de Commissie van 6 april 2016, getiteld “Naar een hervorming van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel en een verbetering van de legale mogelijkheden om naar Europa te komen”,
  - gezien de mededeling van de Commissie van 12 september 2018, getiteld “Meer legale mogelijkheden voor migratie naar Europa: onmisbaar voor een evenwichtig en omvattend migratiebeleid”,
  - gezien de mededeling van de Commissie van 23 september 2020 over een nieuw migratie- en asielpact,
  - gezien het actieplan en de beleidsverklaring, goedgekeurd tijdens de top EU-Afrika over migratie in Valletta op 11 en 12 november 2015, en met name de respectieve onderdelen over legale migratie en mobiliteit,
  - gezien het persbericht van de Commissie van 11 juni 2021, getiteld “Talent Partnerships: Commission launches new initiative to address EU skills shortages and improve migration cooperation with partner countries”,
  - gezien de studie van het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek van de Commissie van 23 april 2020, getiteld “Immigrant Key Workers: Their Contribution to Europe’s COVID-19 Response”, en zijn technisch rapport van 19 mei 2020, getiteld “A vulnerable workforce: Migrant workers in the COVID-19 pandemic”,
  - gezien zijn resolutie van 12 april 2016 over de situatie in het Middellandse Zeegebied en de noodzaak van een holistische EU-aanpak van migratie¹²,
  - gezien zijn resolutie van 19 juni 2020 over Europese bescherming van grensoverschrijdende en seizoenarbeiders in het kader van de COVID-19-crisis¹³,
  - gezien zijn resolutie van 20 mei 2021 over nieuwe wegen voor legale arbeidsmigratie, gebaseerd op een initiatiefverslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken¹⁴,
  - gezien de studie van de beleidsondersteunende afdeling Rechten van de burger en Constitutionele Zaken van zijn directoraat-generaal Intern Beleid van september 2015, getiteld “Exploring new avenues for legislation for labour migration to the European Union”,

---

¹² PB C 58 van 15.2.2018, blz. 9.

¹³ PB C 362 van 8.9.2021, blz. 82.

¹⁴ Aangenomen teksten, P9_TA(2021)0260.

- gezien de studie van de beleidsondersteunende afdeling Rechten van de burger en Constitutionele Zaken van zijn directoraat-generaal Intern Beleid van oktober 2015, getiteld “EU cooperation with third countries in the field of migration”,
  - gezien de studie van de Onderzoeksdienst van het Europees Parlement van maart 2019, getiteld “The cost of non-Europe in the area of legal migration”,
  - gezien de studie van de Onderzoeksdienst van het Europees Parlement van september 2021, getiteld “European Added Value Assessment on Legal Migration Policy and Law”,
  - gezien de studies van het Europees migratienetwerk,
  - gezien de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, en met name artikel 13,
  - gezien het mondiaal pact inzake veilige, ordelijke en reguliere migratie van 19 december 2018,
  - gezien de internationale arbeidsnormen inzake arbeidsmigratie die zijn vastgesteld door de Internationale Arbeidsconferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,
  - gezien het Internationale Verdrag inzake de bescherming van de rechten van alle migrerende werknemers en hun gezinsleden, dat op 18 december 1990 werd vastgesteld door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties,
  - gezien de studies over legale migratie van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling,
  - gezien de werkzaamheden en de rapporten van de speciale rapporteur van de Verenigde Naties voor de mensenrechten van migranten,
  - gezien de studie van het Center for Global Development van 15 juli 2019, getiteld “Maximizing the Shared Benefits of Legal Migration Pathways: Lessons from Germany’s Skills Partnerships”,
  - gezien het “Africa Migration Report: Challenging the narrative” van oktober 2020 van de Internationale Organisatie voor Migratie,
  - gezien de studie van de Onderzoeksdienst van het Europees Parlement van augustus 2021, getiteld “The European Commission’s New Pact on Migration and Asylum – Horizontal substitute impact assessment”,
  - gezien de artikelen 47 en 54 van zijn Reglement,
  - gezien het advies van de Commissie ontwikkelingssamenwerking,
  - gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A9-0314/2021),
- A. overwegende dat adequate tenuitvoerlegging van de bestaande rechtshandelingen inzake arbeidsmigratie even belangrijk is als het voorstellen van nieuwe

wetgevingshandelingen;

- B. overwegende dat in artikel 79, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) staat dat “[d]e Unie een gemeenschappelijk immigratiebeleid [ontwikkelt], dat erop gericht is in alle stadia te zorgen voor een efficiënt beheer van de migratiestromen, een billijke behandeling van onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van de lidstaten verblijven, en een preventie en intensievere bestrijding van illegale immigratie en mensenhandel”;
- C. overwegende dat de Unie een van de belangrijkste investeerders in de ontwikkeling van menselijk kapitaal in buurlanden is;
- D. overwegende dat het creëren van aanvullende mogelijkheden voor legale migratie op Unieniveau zou kunnen helpen de lidstaten te voorzien van een instrument om verwachte demografische uitdagingen het hoofd te bieden, te voorzien in de behoeften van de arbeidsmarkten waarin de binnenlandse beroepsbevolking niet kan voorzien, en om de afstemming van vaardigheden op de arbeidsmarkten te verbeteren;
- E. overwegende dat in 2020 23 miljoen onderdanen van derde landen legaal verblijf hielden in de lidstaten, waarmee zij ongeveer 5,1 % van de totale bevolking van de Unie uitmaakten¹⁵;
- F. overwegende dat het lage afgiftepercentage van vergunningen tot langdurig verblijf erop duidt dat het wellicht noodzakelijk is de aantrekkelijkheid van deze vergunningen te verhogen, hetgeen kan worden gerealiseerd door middel van een herziening van Richtlijn 2003/109/EG, waarmee duidelijk wordt wat de voordelen zijn van een EU-vergunning tot langdurig verblijf en waarmee nationale wettelijke regelingen onderling worden aangepast;
- G. overwegende dat volgens het verslag van de Commissie van 17 juni 2020 over de gevolgen van de demografische veranderingen¹⁶ de mediane leeftijd van de bevolking van de EU-27 momenteel 44 is, deze leeftijd al enkele jaren stijgt en ten minste de komende twee decennia nog verder zal stijgen;
- H. overwegende dat dit betekent dat de Unie in de komende decennia te maken zal krijgen met een groeiend percentage van de bevolking dat 65 jaar en ouder is, terwijl het bevolkingspercentage in de werkende leeftijd naar verwachting in dezelfde periode zal afnemen;
- I. overwegende dat in de geschiktheidscontrole wordt opgemerkt dat de huidige Unieregels inzake legale migratie een beperkte invloed hadden op het aantrekken van de vaardigheden en talenten die nodig zijn voor de arbeidsmarkt en economie van de Unie, en dat het huidige rechtskader “versnipperd is en een aantal tekortkomingen heeft, en er problemen bij de uitvoering bestaan”;
- J. overwegende dat in de belangrijkste bevindingen van de geschiktheidscontrole

---

¹⁵ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20210325-2#:~:text=On%201%20January%202020%2C%2023,5.1%25%20of%20the%20EU%20population>

¹⁶ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/demography_report_2020_n.pdf

benadrukt wordt dat doeltreffend beleid inzake legale migratie essentieel is voor het beheer van migratiestromen;

- K. overwegende dat lid van de Commissie Ylva Johansson tijdens het openingsevenement van de talentpartnerschappen op 11 juni 2021 opmerkte dat de strategische doelstelling van de Commissie erin bestaat irreguliere migratie te vervangen door legale migratiemogelijkheden¹⁷;
- L. overwegende dat visummaatregelen een positieve stimulans kunnen vormen voor de betrekkingen met derde landen; overwegende dat de volledige tenuitvoerlegging van de onlangs herziene Visumcode¹⁸ en aanvullende inspanningen op het gebied van visumversoepeling met derde landen onderdeel zijn van een alomvattende aanpak van het migratiebeleid, zoals uiteengezet in het nieuwe migratie- en asielpact; overwegende dat meer samenwerking en uitwisseling van informatie zou helpen om visummisbruik op te sporen;
- M. overwegende dat de partnerschapskaders tussen de lidstaten en derde landen kunnen dienen als cruciaal instrument bij de versnelling van wederzijdse erkenning van vaardigheden en kwalificaties van legale arbeidsmigranten;
- N. overwegende dat verschillende lidstaten reeds succesvolle partnerschappen zijn aangegaan met derde landen om legale mogelijkheden voor arbeidsmigratie te creëren, alsook om op kleine schaal te voorzien in de behoeften van de arbeidsmarkt door middel van proefprojecten; overwegende dat talentpartnerschappen moeten voortbouwen op positieve lessen die uit deze projecten kunnen worden getrokken;
- O. overwegende dat in het kader van het vernieuwde Europese partnerschap voor integratie met de sociale en economische partners wordt nagegaan hoe toekomstige samenwerking op het gebied van arbeidsmigratie kan worden uitgebreid;
- P. overwegende dat de discrepantie tussen de vraag naar en het aanbod van vaardigheden op de arbeidsmarkten van de lidstaten zeer duur is gebleken voor de Unie en de economie volgens een studie van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 2018 als gevolg hiervan per jaar 2 % aan productiviteit verliest¹⁹; overwegende dat in dezelfde studie wordt opgemerkt dat deze discrepantie zich voordoet op alle vaardigheidsniveaus, van koks en vrachtwagenchauffeurs tot artsen en leerkrachten; overwegende dat in deze studie wordt gesteld dat de huidige wettelijke regelingen voldoende zijn om het economische concurrentievermogen van de Unie op korte, middellange en lange termijn te verzekeren en om tegemoet te komen aan de behoeften van de nationale arbeidsmarkten;
- Q. overwegende dat er in 2017 ongeveer 3,1 miljoen onderdanen van derde landen beschikten over een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen, tegenover ongeveer 7,1 miljoen onderdanen van derde landen die houder waren van een nationale

---

¹⁷ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_21_2921

¹⁸ Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode) (PB L 243 van 15.9.2009, blz. 1).

¹⁹ <https://www.eesc.europa.eu/en/news-media/press-releases/skills-mismatches-eu-businesses-are-losing-millions-and-will-be-losing-even-more>

vergunning tot langdurig verblijf²⁰;

- R. overwegende dat de twee belangrijkste doelstellingen van Richtlijn 2011/98/EU de vergemakkelijking van de aanvraagprocedures voor een gecombineerde werk- en verblijfsvergunning en gelijke behandeling zijn; overwegende dat bij de evaluatie van deze richtlijn als onderdeel van de geschiktheidscontrole en het uitvoeringsverslag hiervan een aantal tekortkomingen werd vastgesteld met betrekking tot de verwezenlijking van deze doelstellingen; overwegende dat de Commissie in het nieuwe migratie- en asielpact een aantal nieuwe initiatieven heeft voorgesteld om deze tekortkomingen aan te pakken, waaronder een herziening van de richtlijn;
- S. overwegende dat technische ontwikkelingen de manier waarop de wereld functioneert hebben veranderd en tot een situatie hebben geleid waarin veel werknemers en zelfstandigen in de Unie op afstand werken; overwegende werknemers op afstand zich momenteel in een juridisch grijs gebied bevinden omdat zij geen gangbare werkvergunning in een lidstaat kunnen aanvragen²¹;
- T. overwegende dat een aantal lidstaten “visa voor digitale nomaden” heeft ingevoerd, die gericht zijn op het vergemakkelijken van het verblijf in een lidstaat van werknemers of zelfstandigen die op afstand werken, en die hen in staat stellen te werken²²;
- U. overwegende dat de Unie zich momenteel bevindt in een fase van economisch herstel na een pandemie; overwegende dat verbeterde wettelijke regelingen inzake legale arbeidsmigratie een doorslaggevende factor zijn voor het economische herstel van de Unie;
- V. overwegende dat gemiddeld 13 % van de voor samenlevingen belangrijke werknemers immigranten in de Unie zijn, zoals blijkt uit de studie van het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek van de Commissie van 23 april 2020, getiteld “Immigrant Key Workers: Their Contribution to Europe’s COVID-19 Response”; overwegende dat hieruit blijkt dat deze immigranten een cruciale rol hebben gespeeld bij de omgang met de COVID-19-pandemie in de EU;
- W. overwegende dat het directe verband tussen het verblijfsrecht van legaal verblijvende onderdanen van derde landen en hun werkgever hen blootstelt aan mogelijke arbeidsuitbuiting; overwegende dat ertoe is opgeroepen dit soort vergunningen geleidelijk af te schaffen en in plaats daarvan legaal verblijvende onderdanen van derde landen toe te staan van werkgever te veranderen zonder dat zij hun werkvergunning verliezen²³;
- X. overwegende dat Richtlijn 2009/52/EG voorziet in sancties en maatregelen die kunnen worden gebruikt tegen werkgevers die werkende illegaal verblijvende onderdanen van derde landen uitbuiten; overwegende dat onderdanen van derde landen die de Unie

---

²⁰ <https://ec.europa.eu/migrant-integration/librarydoc/report-on-the-implementation-of-directive-2003/109/ec-on-the-status-of-long-term-foreign-residents>

²¹ <https://www.etiasvisa.com/etias-news/digital-nomad-visas-eu-countries#:~:text=The%20digital%20nomad%20visa%20allows,are%20reviewed%20within%2030%20days.>

²² Ibidem

²³ <https://picum.org/wp-content/uploads/2021/03/Designing-labour-migration-policies-to-promote-decent-work-EN.pdf>

legaal zijn binnengekomen ook kunnen worden uitgebuit; overwegende dat zij hetzelfde niveau van bescherming moeten genieten;

- Y. overwegende dat de Europese Arbeidsautoriteit haar grensoverschrijdende operationele capaciteiten heeft opgevoerd ter ondersteuning en versterking van de nationale arbeidsinspecties en -autoriteiten, evenals de sociale partners, teneinde eerlijke arbeidsmobiliteit te bevorderen en grensoverschrijdende fraude en misbruik aan te pakken;
1. is van mening dat de Unie, om het hoofd te bieden aan de komende demografische uitdagingen in de lidstaten – waarbij uit gegevens blijkt dat naar schatting ongeveer een derde van de bevolking van de Unie tegen 2050 65 jaar of ouder zal zijn²⁴, hetgeen tot aanzienlijke tekorten aan arbeidskrachten op alle niveaus zal leiden²⁵ – nieuwe wegen voor legale arbeidsmigratie naar de Unie moet presenteren, en daarbij tevens rekening moet houden met het feit dat de arbeidsmarkten van de lidstaten verschillend zijn en met verschillende soorten arbeidstekorten en uitdagingen worden geconfronteerd; meent dat deze nieuwe wegen absoluut noodzakelijk zullen blijken om het economische concurrentievermogen van de Unie en haar mondiale invloed te vergroten als pleitbezorger van democratie, de rechtsstaat, mensenrechten en vrije handel in goederen en diensten, en als voortrekker in de strijd tegen klimaatverandering; wijst erop dat deze nieuwe wegen moeten zorgen voor fatsoenlijke arbeidsomstandigheden en de uitbuiting van werknemers uit derde landen moeten terugdringen; merkt voorts op dat het bbp op de lange termijn in de Unie 74 miljard EUR per jaar hoger kan worden²⁶ wanneer de belemmeringen voor legale arbeidsmigratie worden afgebouwd en werknemers uit derde landen minder worden gediscrimineerd op de arbeidsmarkt; is bezorgd over het feit dat de grote belemmeringen voor legale arbeidsmigratie ertoe leiden dat de Unie minder aantrekkelijk wordt in de wereldwijde concurrentiestrijd om werknemers van alle vaardigheidsniveaus; benadrukt dat het invoeren van nieuwe legale kanalen voor migranten die de Unie willen betreden met het oog op werk tot 37,6 miljard EUR aan bbp per jaar zou kunnen opleveren²⁷;
  2. verzoekt de Commissie vóór 31 januari 2022, op basis van artikel 79, lid 2, VWEU, en met name de punten a) en b), een voorstel voor een handeling in te dienen die fungeert als een pakket voorstellen ter vergemakkelijking, harmonisering en bevordering van de toegang tot en de mobiliteit binnen de Unie van legaal migrerende onderdanen van derde landen die solliciteren naar een baan of die reeds een werkvergunning hebben, en die ertoe strekt de bureaucratie te verminderen, de harmonisatie te vergroten, de grondrechten – waaronder gelijke behandeling – te bevorderen en arbeidsuitbuiting te voorkomen door de bepalingen van de bestaande richtlijnen inzake legale migratie op elkaar af te stemmen aan de hand van de aanbevelingen die in de bijlage van dit verslag zijn opgenomen; merkt op dat een dergelijke nieuwe handeling ter ondersteuning van

---

²⁴ “Ageing Europe – Looking at the lives of older people in the EU”, editie 2020.

²⁵ <https://www.eesc.europa.eu/en/news-media/press-releases/skills-mismatches-eu-businesses-are-losing-millions-and-will-be-losing-even-more>

²⁶ Navarra, C. en Fernandes, M., [European Added Value Assessment - Legal migration policy and law](#), EPRS, 2021.

²⁷ Kancs D., Navarra C., Fernandes M., “European legal migration policy and law: An assessment of the potential macro-economic impacts of EU-level policy options”, bijlage II bij de beoordeling van de Europese meerwaarde, EPRS, 2021.

legale arbeidsmigratie uit derde landen en een grotere mate van mobiliteit een van de belangrijkste antwoorden blijft op de huidige discrepantie tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt;

3. is van oordeel dat de oprichting van een Unietalentenpool voor onderdanen van derde landen die werk zoeken en legaal willen migreren naar een lidstaat, alsook voor werkgevers in de Unie die op zoek zijn naar potentiële werknemers in derde landen, een essentieel instrument zou zijn om het doel van de voorgestelde handeling te verwezenlijken, en verzoekt de Commissie de oprichting van een dergelijke talentenpool in haar voorstel op te nemen; stelt voor dat de Commissie een Unienetwerk van talent op afstand in de talentenpool opneemt dat onderdanen van derde landen in staat stelt op afstand te werken in een andere lidstaat dan die waar zij verblijven; stelt tevens voor dat de Commissie en de lidstaten samenwerken om beter inzicht te krijgen in de voordelen en uitdagingen van het op afstand in dienst nemen van talent uit derde landen, en dat zij eerlijke aanwerving van internationaal talent op afstand bevorderen; wijst erop dat het gebruik van dit netwerk voor de lidstaten facultatief zou zijn;
4. schaart zich achter de opmerking van de Commissie in haar mededeling van 23 september 2020 over een nieuw migratie- en asielpact met betrekking tot de bevordering van bonafide kortlopende mobiliteit als aanvulling op legale trajecten, met name voor onderzoeks- of studiedoelenden, teneinde de upstreamsamenwerking met derde landen te verbeteren, en verzoekt de Commissie deze mogelijkheid verder te onderzoeken;
5. verzoekt de Commissie rekening te houden met artikel 15, lid 1, van het gedeeltelijk voorlopig akkoord van het Parlement en de Raad over de herschikking van de richtlijn opvangvoorzieningen, teneinde de negatieve gevolgen van gedwongen inactiviteit tot afronding van de asielprocedure te beperken;
6. is ingenomen met Richtlijn (EU) 2021/1883, maar acht deze ontoereikend omdat de arbeidsmarkten in de Unie ook behoefte hebben aan laag- en middelhoogopgeleide werknemers, ook al lopen deze behoeften uiteen; merkt op dat essentiële sectoren in de Unie zoals de landbouw en de gezondheidszorg reeds afhankelijk van hen zijn²⁸; verzoekt de Commissie daarom met prioriteit een ambitieuze toelatingsregeling voor laag- en middelhoogopgeleide werknemers uit derde landen in haar voorstel op te nemen en daarbij overleg te plegen met de sociale partners en het maatschappelijk middenveld, en de behoeften van de lidstaten hierin tot uitdrukking te brengen; verzoekt de Commissie een kader op te nemen voor de validatie en erkenning van de vaardigheden en kwalificaties van onderdanen van derde landen op basis van objectieve en uniforme criteria, waaronder hun beroepsopleiding, zodat het gemakkelijker wordt hen vroeg te integreren op de arbeidsmarkt; verlangt dat het kader voor de validatie en erkenning van vaardigheden en kwalificaties waarborgt dat onderdanen van derde landen tijdens het validatie- en erkenningsproces consequent eerlijk worden behandeld, dat het kader efficiënte regelingen en procedures mogelijk maakt en dat het gemakkelijker wordt om efficiënt en eenvoudig informatie in te winnen; verzoekt de Commissie erop aan te dringen dat de nationale autoriteiten informatie en optimale praktijken blijven uitwisselen; verzoekt de Commissie voorts met alle mogelijke

---

²⁸ https://knowledge4policy.ec.europa.eu/publication/immigrant-key-workers-their-contribution-europes-covid-19-response_en

middelen, onder meer gerichte campagnes, de herziene blauwekaartrichtlijn en Richtlijn (EU) 2021/1883 ingang te doen vinden, ook in start-ups en in de IT-sector, waar vaardigheden op gelijke wijze worden erkend als de kwalificaties van artikel 26, gelezen in samenhang met bijlage I van deze richtlijn; herinnert er evenwel aan dat in artikel 79, lid 5, VWEU, staat: “dit artikel laat het recht van de lidstaten onverlet, zelf te bepalen hoeveel onderdanen van derde landen, afkomstig uit derde landen, tot hun grondgebied worden toegelaten teneinde daar al dan niet in loondienst arbeid te verrichten”.

7. is van mening dat de Unie meer zelfstandigen en ondernemers moet aantrekken en innovatie moet bevorderen, bijvoorbeeld door middel van jongerenmobiliteit en regelingen voor nomaden; verzoekt de Commissie om in haar voorstel een voor de hele Unie geldende toelatingsregeling op te nemen voor de toegang en het verblijf van zelfstandigen en ondernemers op basis van objectieve en uniforme criteria, met name voor personen die kleine en middelgrote ondernemingen en start-ups willen oprichten, en voor zeer mobiele zelfstandigen uit derde landen, zoals kunstenaars en professionals uit de culturele sector, zodat de Unie relevant en concurrerend blijft op de wereldmarkt, de flexibiliteit, robuustheid, stabiliteit en groei van haar economie vergroot en tegelijkertijd nieuwe economische activiteiten en werkgelegenheid creëert; dringt erop aan dat de voorgestelde regelingen maatregelen omvatten die de grondrechten versterken en gelijke behandeling van werknemers uit derde landen bevorderen; is van mening dat de Commissie een meervoudig visum voor vijf jaar moet invoeren, zodat deze categorie onderdanen van derde landen maximaal 90 dagen per jaar de Unie kan binnenkomen;
8. verlangt dat de Commissie in haar voorstel een kader opneemt voor talentpartnerschappen met derde landen, waaraan de lidstaten vrijwillig kunnen deelnemen, dat is afgestemd op de situatie in en het nut voor de herkomstlanden en de gastlanden in kwestie, en dat op vaardigheden gebaseerde beroepsopleidingsprogramma's omvat, met name bekwaamheidsproeven en observatie en simulaties op de werkvloer; verzoekt de Commissie dit kader zo op te stellen dat het Parlement zijn toezichhoudende en evaluerende taken ten volle kan uitoefenen en verlangt dat het voorstel adequate mechanismen bevat om arbeidsuitbuiting te voorkomen en gelijke behandeling te waarborgen; benadrukt dat bestaande, op vaardigheden gebaseerde overeenkomsten in de lidstaten inspiratie kunnen bieden voor de talentpartnerschappen en dat deze partnerschappen moeten worden ontwikkeld in overleg met relevante organisaties in zowel de lidstaten als in derde landen;
9. benadrukt dat het van essentieel belang is de betrekkingen tussen de Unie en derde landen op het gebied van migratie anders en evenwichtiger aan te pakken; verzoekt de Unie te streven naar formele overeenkomsten met partnerlanden over migratiemobiliteit;
10. is ingenomen met de door de Commissie geplande herziening van Richtlijn 2011/98/EU; merkt op dat vereenvoudiging en harmonisering van de momenteel in de lidstaten geldende regels inzake vergunningen en bevordering van gelijke behandeling tot de doelstellingen van deze richtlijn behoren; wijst erop dat deze doelstellingen niet volledig zijn verwezenlijkt, aangezien sommige bepalingen van deze richtlijn op verschillende manieren ten uitvoer zijn gelegd in de Unie; is voorts van oordeel dat de

Commissie de noodzakelijke stappen moet zetten om in de eerste plaats te waarborgen dat de richtlijn naar behoren in de lidstaten ten uitvoer wordt gelegd, ten tweede om de richtlijn te wijzigen zodat het mogelijk wordt om aanvragen voor een gecombineerde vergunning zowel vanuit een lidstaat als vanuit een derde land in te dienen, en ten derde om – met het oog op een verdere vereenvoudiging en harmonisering van de regels – de procedure voor het verkrijgen van een inreisvisum duidelijk te regelen, zodat de situatie vermeden wordt waarin aanvragers de vereiste documenten voor een gecombineerde vergunning twee keer moeten indienen en de afhankelijkheid van werknemers en het risico op uitbuiting beperkt worden; wijst erop dat het indienen van een aanvraag vanuit een lidstaat alleen mogelijk mag zijn indien de onderdaan van een derde land op het moment van indienen in het bezit is van een verblijfstitel; verzoekt de Commissie dergelijke wijzigingen van de richtlijn in haar voorstel op te nemen;

11. verzoekt de Commissie in haar voorstel te voorzien in de oprichting van een door de Commissie te beheren transnationaal netwerk van adviesdiensten voor legale arbeidsmigranten uit derde landen, waarbij elke lidstaat een leidende instantie aanwijst voor het behandelen van aanvragen en voor het coördineren van de verstrekking van advies en informatie aan onderdanen van derde landen die werk zoeken in de Unie of die reeds in bezit zijn van een werkvergunning; benadrukt dat de leidende instanties verantwoordelijk moeten zijn voor het uitwisselen van informatie over werknemers uit derde landen tussen lidstaten, dat zij moeten optreden als aanspreekpunt voor werknemers en werkgevers in verband met de talentenpool, en dat zij relevante informatie moeten verstrekken aan onderdanen van derde landen die geïnteresseerd zijn in legale migratie naar de Unie met het oog op werk; wijst erop dat dergelijke informatie hetzij virtueel, hetzij via relevante instanties in derde landen, zoals ambassades van lidstaten of delegaties van de Unie, kan worden doorgegeven; verlangt dat de leidende instanties tevens verantwoordelijk worden voor nauwe onderlinge afstemming met betrekking tot aanvragen voor een gecombineerde werk- en verblijfsvergunning overeenkomstig Richtlijn 2011/98/EU, teneinde dubbele aanvragen te voorkomen, werkgevers aan te moedigen de mogelijkheid van het aanvragen van deze vergunning in overweging te nemen, en hen hierbij te ondersteunen; wijst erop dat het vergaren van gegevens, statistieken en bewijs vergemakkelijkt moet worden, en dat het uitwisselen van informatie tussen de lidstaten noodzakelijk is om de efficiëntie en de doeltreffendheid van het acquis inzake legale migratie te verbeteren;
12. verzoekt de Commissie in haar voorstel een wijziging van Richtlijn 2014/36/EU op te nemen, zodat houders van een werkvergunning uit hoofde van die richtlijn toestemming krijgen om, nadat zij zijn vertrokken bij hun vorige werkgever, gedurende een periode van drie maanden een nieuwe baan te zoeken zonder dat daarbij hun werkvergunning wordt ingetrokken en zij legaal in de betrokken lidstaat mogen verblijven totdat hun verblijfsperiode afloopt, maar niet langer dan negen maanden, zoals bepaald in deze richtlijn, op voorwaarde dat zij gedurende deze periode bij een andere werkgever solliciteren; verzoekt de Commissie voorts de lidstaten aan te moedigen deze bepaling volledig toe te passen, zodat verblijfsvergunningen worden losgekoppeld van de werkgever en de baan, teneinde arbeidsuitbuiting te voorkomen; verzoekt de Commissie in haar voorstel een wijziging van deze richtlijn op te nemen die de lidstaten in staat stelt werkvergunningen met het oog op seizoenarbeid te vernieuwen voor een periode van maximaal vijf jaar;

13. verzoekt de Commissie in haar voorstel een wijziging van Richtlijn 2009/52/EG op te nemen om het toepassingsgebied ervan zodanig aan te passen dat ook in de Unie werkende onderdanen van derde landen die het slachtoffer zijn van omstandigheden die hun gezondheid en veiligheid aantasten en hun menselijke waardigheid schenden onder de richtlijn komende te vallen, en om de handhaving van de bepalingen inzake gelijke behandeling te verbeteren, zoals toegankelijke en doeltreffende klachtenmechanismen en toegang tot de rechter voor alle werknemers in geval van uitbuiting en andere strafbare feiten;
14. is van oordeel dat Richtlijn 2003/109/EG – die momenteel te beperkt wordt gebruikt en niet voorziet in een effectief recht op mobiliteit binnen de Unie – moet worden gewijzigd om onderdanen van derde landen die langdurig ingezetenen van een lidstaat zijn, de mogelijkheid te bieden permanent te verblijven in een andere lidstaat vanaf de dag van afgifte van hun vergunning, onder vergelijkbare voorwaarden als EU-burgers, alsmede om het aantal verblijfsjaren dat vereist is voor de status van langdurig ingezetene van de EU te verminderen van vijf tot drie jaar, en verzoekt de Commissie deze wijzigingen op te nemen in de komende herziening van deze richtlijn; erkent dat ononderbroken verblijf in een lidstaat een van de aspecten is die bevorderend zijn voor de goede integratie van een persoon in een gemeenschap voordat deze persoon besluit in een andere lidstaat te verblijven; verzoekt de Commissie deze wijzigingen in haar voorstel op te nemen;
15. is van oordeel dat er voldoende financiering nodig is voor de in dit verslag geformuleerde voorstellen en is van mening dat de financiële gevolgen van het verlangde voorstel moeten worden gedekt door de desbetreffende toewijzing uit de EU-begroting;
16. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie en bijgaande aanbevelingen te doen toekomen aan de Commissie, de Raad en de nationale parlementen.

**BIJLAGE BIJ DE ONTWERPRESOLUTIE:
AANBEVELINGEN BETREFFENDE DE INHOUD VAN HET VERLANGDE
VOORSTEL**

Aanbeveling 1 (over de oprichting van een EU-talentedepool voor onderdanen van derde landen die legaal naar de Unie willen migreren)

- Het Europees Parlement is van mening dat de vast te stellen wetgevingshandeling moet voorzien in de oprichting van een EU- talentepool en bijbehorend platform voor kandidaat-werknemers uit derde landen die legaal naar een lidstaat willen migreren, alsook voor werkgevers in de Unie die op zoek zijn naar potentiële werknemers in derde landen, en de toelating en het vrije verkeer van werknemers uit derde landen moet vergemakkelijken. Afstemming van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt via de EU-talentedepool moet op vrijwillige basis plaatsvinden. Het Europees Parlement is van mening dat een dergelijke EU-talentedepool moet zorgen voor synergieën met het bestaande kader en dat de wetgevingshandeling daarom Verordening (EU) 2016/589 moet wijzigen om het huidige toepassingsgebied van het bij die verordening opgerichte Eures-portaal uit te breiden;
- De uit hoofde van de wetgevingshandeling opgerichte EU-talentedepool moet onderdanen van derde landen de mogelijkheid bieden hun belangstelling voor werk kenbaar te maken en zich kandidaat te stellen, alsook werkgevers in staat stellen te zoeken naar potentiële werknemers. Onderdanen van derde landen moeten zich, na het doorlopen van een door de Unie gefaciliteerde transparante en niet-discriminatoire aanvraagprocedure en een eerste screening, kandidaat kunnen stellen voor werk wanneer er sprake is van een tekort op de arbeidsmarkten van de lidstaten. De EU-talentedepool kan een optioneel instrument voor de lidstaten zijn om tegemoet te komen aan de behoeften en tekorten op de nationale arbeidsmarkten waaraan de binnenlandse beroepsbevolking niet kan voldoen. De EU-talentedepool moet gepaard gaan met een betere coördinatie tussen de deelnemende nationale instanties, waarbij openbare diensten voor arbeidsvoorziening en lokale instanties betrokken zijn, en afgestemd zijn op de specifieke kenmerken en uiteenlopende behoeften van de nationale arbeidsmarkten. De bevordering van de EU-talentedepool en het gebruik ervan zouden kunnen worden verbeterd door gericht informatie te verspreiden, waarmee de EU-talentedepool en het bijbehorende platform in derde landen en deelnemende lidstaten worden bevorderd. In die geest moet het in aanbeveling 6 bedoelde EU-brede transnationale netwerk van adviesdiensten het beheer van de EU-talentedepool vergemakkelijken en fungeren als aanspreekpunt voor de talentepool van de lidstaten. Het gebruik van dit netwerk, dat gebaseerd is op de harmonisatie van toepassingen, draagt bij aan vermindering van de bureaucratie op het niveau van de lidstaten. Binnen de EU-talentedepool moet een EU-netwerk voor talent op afstand worden opgezet om onderdanen van derde landen in staat te stellen op afstand te werken in een andere lidstaat dan die waar zij verblijven, waarbij deze werknemers op afstand gelijk behandeld moeten worden.

Aanbeveling 2 (over een toelatingsregeling voor laag- en middelhoogopgeleide werknemers uit derde landen)

- Gezien de demografische uitdagingen en de wereldwijde concurrentiestrijd om talent is

het voor veel lidstaten dringend noodzakelijk om hun aantrekkingskracht te vergroten en toelatingsregelingen op te zetten voor alle geschoolde werknemers uit derde landen, en niet alleen voor hoogopgeleide werknemers. Met de vervanging van Richtlijn 2009/50/EG van de Raad door de herziene blauwkaartrichtlijn (Richtlijn (EU) 2021/1883) heeft de Unie grote stappen genomen om dit doel te verwezenlijken voor hoogopgeleide werknemers uit derde landen. Dit doel moet echter ook worden verwezenlijkt voor werknemers die worden beschouwd als laag- en middelhoogopgeleid, zodat vacatures kunnen worden ingevuld en de uiteenlopende vraag en het aanbod op de nationale arbeidsmarkten beter op elkaar afgestemd, zoals vastgesteld door de lidstaten zelf, waarbij de waarden van de Unie consequent moeten worden toegepast. Dit zal het economische concurrentievermogen van de Unie verder versterken.

- Om deze kwestie naar behoren aan te pakken, verzoekt het Europees Parlement de Commissie om in de vast te stellen wetgevingshandeling bepalingen op te nemen met betrekking tot een toelatingsregeling met voorwaarden voor de toegang en het verblijf van laag- en middelhoogopgeleide werknemers uit derde landen. Deze regeling moet gelijke behandeling waarborgen in overeenstemming met het bestaande Unie-acquis inzake arbeidsmigratie en vergezeld gaan van een kader voor een gedegen erkennings- en validatieproces van de vaardigheden en kwalificaties van werknemers uit derde landen, zodat zij deze kunnen inzetten op de nationale arbeidsmarkten. Om misbruik van werknemers uit derde landen te voorkomen en ervoor te zorgen dat zij gelijk worden behandeld wanneer zij werken of kandidaat-werknemers in de Unie zijn, dringt het Europees Parlement aan op de correcte tenuitvoerlegging van Richtlijn 2009/52/EG en de bijbehorende monitoringmechanismen, en op wijziging van de richtlijn, zodat werknemers uit derde landen die legaal in de Unie verblijven onder het toepassingsgebied ervan komen te vallen, zoals uiteengezet in aanbeveling 8. Voorts roept het Europees Parlement de lidstaten ertoe op het relevante huidige rechtskader inzake legale arbeidsmigratie naar behoren ten uitvoer te leggen.

Aanbeveling 3 (over een toelatingsregeling voor ondernemers en zelfstandigen)

- Doorgaans worden werkvergunningen alleen afgegeven op de plaats waar onderdanen van derde landen een baan aangeboden hebben gekregen. Het Europees Parlement is echter van mening dat de grondslag voor afgifte van werkvergunningen verbeterd en verder uitgewerkt kan worden. In dezelfde geest heeft de Commissie verklaard meer mensen te willen aanmoedigen om ondernemer te worden, met het doel de innovatie en creativiteit in de Unie te versterken en de economie aan te zwengelen¹. Onderdanen van derde landen die werkzaam zijn als zelfstandige of ondernemer kunnen de omstandigheden in hun land van herkomst ervaren als niet bevorderlijk voor het opstarten van hun eigen bedrijf of hun activiteiten als ondernemer. Door middel van een EU-brede toelatingsregeling kunnen deze onderdanen uit derde landen de mogelijkheid krijgen om legaal naar de Unie te migreren, zich in een lidstaat te vestigen en daar hun bedrijf op te richten. Met de maatregelen op Unieniveau moet gestreefd worden naar een gunstig klimaat voor ondernemerschap, ook voor onderdanen van derde landen, en naar hoge gemeenschappelijke normen met betrekking tot de grondrechten van ondernemers en zelfstandigen.

---

¹ https://ec.europa.eu/growth/smes/sme-strategy/start-up-procedures_en

- Daartoe is het Europees Parlement van mening dat de vast te stellen wetgevingshandeling een toelatingsregeling moet bevatten met voorwaarden voor de toegang en het verblijf van zelfstandigen en ondernemers, in het bijzonder voor onderdanen van derde landen die kleine en middelgrote ondernemingen en start-ups oprichten. Tevens moet de toelatingsregeling solide waarborgen bevatten en gelijke behandeling en bescherming van de grondrechten garanderen. In de Unie lopen de definities van “zelfstandige” en “ondernemer” uiteen en deze termen moeten door elke lidstaat nader worden gedefinieerd in overeenstemming met de nationale rechtstradities en jurisprudentie.

Aanbeveling 4 (over de voorbereiding van een kader voor talentpartnerschappen tussen de lidstaten en derde landen)

- Het Europees Parlement verzoekt de Commissie om een kader op maat uit te werken voor talentpartnerschappen waaraan de lidstaten vrijwillig kunnen deelnemen, en dit op te nemen in de vast te stellen wetgevingshandeling. Deze talentpartnerschappen moeten openstaan voor werknemers uit derde landen van alle opleidingsniveaus, met inbegrip van studenten en afgestudeerden, en kunnen voor de lidstaten een efficiënt instrument zijn om de vaardigheden van werknemers uit derde landen te koppelen aan de behoeften van de nationale arbeidsmarkt waarin de eigen beroepsbevolking niet kan voorzien. Het doel van deze talentpartnerschappen is onderdanen van derde landen die om arbeidsredenen naar de Unie willen migreren, een nieuw legaal kanaal te bieden, en tekorten en discrepanties tussen vraag en aanbod op de Europese arbeidsmarkt weg te werken, waardoor een viervoudige winst wordt geboekt: voor de Unie, voor derde landen, voor werkgevers en voor migrerende werknemers. In de praktijk steunen deze talentpartnerschappen op een nauwe samenwerking tussen de nationale instanties, arbeidsmarktinstellingen, actoren van het maatschappelijk middenveld en de sociale partners. De Commissie moet het Europees Parlement in staat stellen om de werking van de talentpartnerschappen regelmatig te controleren en te evalueren, alsook om aanbevelingen te doen ter verbetering van de algehele werking van het kader voor talentpartnerschappen.
- Een versterkte en bredere aanpak zou samenwerking met partnerlanden mogelijk maken en de wederzijds voordelige internationale mobiliteit helpen stimuleren. Het is belangrijk dat de lidstaten en derde landen gelijke kansen hebben om de talentpartnerschappen te ontwikkelen en in staat zijn een transparant en toegankelijk proces voor aanvragers op te zetten. De talentpartnerschappen moeten inclusief zijn en nauwe samenwerking tot stand brengen tussen de betrokken instellingen, bijvoorbeeld nationale ministeries van Arbeid en Onderwijs, werkgevers, sociale partners en aanbieders van onderwijs en opleidingen. Het is belangrijk dat de lidstaten zich sterk inzetten voor de talentpartnerschappen, dat de particuliere sector – met name bedrijven in de Unie, sociale partners en relevante actoren van het maatschappelijk middenveld – erbij betrokken wordt en dat de partnerlanden een zinvol besef van eigen verantwoordelijkheid hebben.

Aanbeveling 5 (over de vereenvoudiging en verbetering van Richtlijn 2011/98/EU)

- Het Europees Parlement is van mening dat de procedures met betrekking tot Richtlijn 2011/98/EU verder moeten worden geharmoniseerd opdat deze richtlijn, en met name de bepalingen inzake gelijke behandeling, volledig efficiënt en naar behoren ten uitvoer

wordt gelegd. Het Europees Parlement is dan ook van mening dat de vast te stellen wetgevingshandeling daarom moet voorzien in een wijziging van deze richtlijn zodat het mogelijk wordt om aanvragen voor een gecombineerde vergunning zowel in een lidstaat als vanuit een derde land in te dienen. Daarbij moeten zowel de lidstaten als de derde landen betrokken zijn bij de informatie-uitwisseling en coördinatie met betrekking tot de ingediende aanvragen, waarbij de EU-normen voor gegevensbescherming volledig worden nageleefd. Om een aanvraag voor een gecombineerde vergunning te kunnen indienen vanuit het grondgebied van een lidstaat moet de onderdaan van een derde land bij de indiening van de aanvraag echter wel over een geldige verblijfstitel beschikken. Daarnaast dringt het Europees Parlement aan op het duidelijk reguleren en stroomlijnen van de aanvraagprocedure voor een inreisvisum, om de situatie te vermijden waarin aanvragers de vereiste documenten voor een gecombineerde vergunning twee keer moeten indienen. Voorts verzoekt het Europees Parlement de Commissie om het onderzoeken en terugdringen van de administratieve vereisten voor en inefficiëntie bij vergunningsprocedures, die ertoe leiden dat migratie langs legale trajecten niet kan voorzien in de reële behoeften van de arbeidsmarkt. Tot slot is het Europees Parlement van mening dat de aan te nemen wetgevingshandeling wijzigingen moet bevatten ter verlichting van de moeilijkheden waarmee onderdanen van derde landen die over een werkvergunning beschikken te maken krijgen wanneer zij van baan veranderen, aangezien zij momenteel te afhankelijk zijn van de werkgever en daarmee kwetsbaar voor arbeidsuitbuiting.

Aanbeveling 6 (over de oprichting van een Uniebreed transnationaal netwerk van adviesdiensten voor werknemers die legaal naar de Unie willen migreren)

- Om de mogelijkheden voor legale arbeidsmigratie te verbeteren, is het volgens het Europees Parlement noodzakelijk dat de autoriteiten van de lidstaten en van derde landen op dat vlak systematisch samenwerken. Met dat doel voor ogen is het Europees Parlement van oordeel dat de vast te stellen wetgevingshandeling moet voorzien in de oprichting van een door de Commissie beheerd netwerk van adviesdiensten voor werknemers uit derde landen. Daarbij moet elke lidstaat een leidende instantie belasten met de coördinatie van het verstrekken van advies en informatie aan onderdanen uit derde landen die legaal naar de Unie willen migreren om te solliciteren naar werk. Het transnationale netwerk van adviesdiensten moet voortbouwen op bestaande netwerken en diensten en, indien nodig, het toepassingsgebied van dergelijke bestaande netwerken en diensten uitbreiden. De instanties in de lidstaten zijn ook verantwoordelijk voor nauwe onderlinge afstemming bij aanvragen van een gecombineerde vergunning voor werk en verblijf in de Unie overeenkomstig Richtlijn 2011/98/EU, teneinde dubbele aanvragen te voorkomen. Het transnationale netwerk van adviesdiensten moet tevens afgestemd zijn op de specifieke kenmerken en de uiteenlopende behoeften van de nationale arbeidsmarkten.
- Bovendien is elke lidstaat verantwoordelijk voor het opvragen van informatie bij werkgevers over werknemers uit derde landen, met volledige inachtneming van de Uniewetgeving inzake gegevensbescherming. Op die manier kunnen onderdanen van derde landen in contact worden gebracht met de bevoegde autoriteiten en ondersteuningsdiensten, zodat het gemakkelijker wordt om werknemers uit derde landen te beschermen en in sterkere mate te waarborgen dat zij gelijke rechten hebben en gelijk behandeld worden. Daarnaast moet de vast te stellen wetgevingshandeling ervoor zorgen dat werkgevers werknemers uit derde landen nauwkeurige en tijdige

informatie verstrekken over hun rechten, de bevoegde autoriteiten en de beschikbare diensten. Dit transnationale netwerk van adviesdiensten dient ertoe het beheer van de talentenpool te vergemakkelijken, zoals beschreven in aanbeveling 1. Tevens moeten relevante maatschappelijke organisaties, met inbegrip van diasporagemeenschappen, worden geraadpleegd bij de ontwikkeling van het transnationale netwerk van adviesdiensten .

Aanbeveling 7 (tot wijziging van Richtlijn 2014/36/EU om seizoenarbeiders de mogelijkheid te bieden van werkgever te veranderen)

- Wanneer de Unie de beroepsmobiliteit wil bevorderen voor onderdanen uit derde landen die legaal in een lidstaat werken en verblijven, is het ook haar taak om deze werknemers te beschermen tegen uitbuiting. Veel werknemers uit derde landen, met name laagopgeleide werknemers, blijven ondanks het feit dat ze uitgebuit worden, toch bij een werkgever, omdat ze anders hun werkvergunning en hun verblijfsrecht in de Unie zouden verliezen. Dit blijkt momenteel uit de hopeloze situatie waarin veel werknemers in verschillende sectoren in de hele Unie verkeren, bijvoorbeeld werknemers in de catering, het hotelwezen en het amusement, alsmede in de zorg². Houders van een werkvergunning uit hoofde van Richtlijn 2014/36/EU zijn bijzonder kwetsbaar voor uitbuiting omdat zij vaak in sectoren belanden waarin vooral laagopgeleide werknemers werkzaam zijn.
- Daarom is het Europees Parlement van oordeel dat de vast te stellen wetgevingshandeling Richtlijn 2014/36/EU zodanig moet wijzigen dat houders van een werkvergunning uit hoofde van die richtlijn na vertrek bij hun vorige werkgever in staat worden gesteld om binnen een periode van drie maanden een nieuwe baan te zoeken zonder dat hun vergunning wordt ingetrokken. De vergunninghouders moeten toestemming krijgen om in de Unie te verblijven tot het einde van hun verblijfsperiode, maar niet langer dan negen maanden, zoals bepaald in de richtlijn. Het Europees Parlement adviseert de Commissie zich tegelijkertijd te buigen over andere passende wijzigingen van de richtlijn, zodat deze geactualiseerd wordt en in overeenstemming wordt gebracht met andere, recentere Uniewetgeving inzake legale migratie – waaronder het bieden van de mogelijkheid om een aanvraag in te dienen vanuit het grondgebied van de lidstaat – en om de aanhoudende arbeidsuitbuiting van seizoenarbeiders verder aan te pakken.

Aanbeveling 8 (over het wijzigen van Richtlijn 2009/52/EG, zodat legaal verblijvende onderdanen van derde landen onder de richtlijn komen te vallen en het probleem van arbeidsuitbuiting wordt aangepakt)

- Richtlijn 2009/52/EG bevat verschillende instrumenten die kunnen worden ingezet ter ondersteuning van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen die in de Unie werken. Het feit dat deze richtlijn alleen van toepassing is op illegaal verblijvende werknemers uit derde landen, is echter een belangrijke tekortkoming. Legaal verblijvende werknemers uit derde landen genieten weliswaar betere bescherming, voornamelijk op grond van hun wettelijke verblijfsrecht in de Unie, maar ook op andere manieren. Dat neemt niet weg dat zij ook kunnen worden uitgebuit en kwetsbaarder blijven dan EU-burgers. Het Europees Parlement acht het dan ook noodzakelijk om

---

² https://ec.europa.eu/home-affairs/minimum-standards-sanctions-and-measures-against-employers-illegally-staying-third-country_en

Richtlijn 2009/52/EG te wijzigen met het oog op handhaving van een horizontale bepaling die in sterkere mate voorziet in daadwerkelijke toegang tot arbeidsrechten en tot doeltreffende rechtsmiddelen door middel van klachtenmechanismen en juridische procedures, en om ervoor te zorgen dat deze richtlijn van toepassing is op alle onderdanen van derde landen die in de Unie werken.

Aanbeveling 9 (over de noodzaak om Richtlijn 2003/109/EG te herzien)

- Houders van een EU-vergunning tot langdurig verblijf stuiten op een aantal belemmeringen bij de uitoefening van hun recht om te verhuizen naar en te verblijven in andere lidstaten voor werk, studie of andere doeleinden. De reden hiervoor is dat langdurig ingezetenen van de EU in veel gevallen aan vergelijkbare voorwaarden voor mobiliteit moeten voldoen als onderdanen van derde landen die een eerste aanvraag voor een vergunning voor langdurig verblijf indienen. In 2017 waren in de 25 lidstaten die gebonden zijn aan Richtlijn 2003/109/EG ongeveer 3,1 miljoen onderdanen van derde landen in het bezit van een EU-vergunning tot langdurig verblijf, tegenover circa 7,1 miljoen onderdanen van derde landen die houder zijn van een nationale vergunning tot langdurig verblijf. Hieruit kan worden afgeleid dat onderdanen van derde landen te beperkt gebruikmaken van de EU-vergunning tot langdurig verblijf en dat velen van hen niet profiteren van de voordelen die verbonden zijn aan de Uniestatus, ook al komen zij hiervoor wel in aanmerking. Uit het uitvoeringsverslag over Richtlijn 2003/109/EG blijkt dat de meeste lidstaten het gebruik van EU-vergunningen tot langdurig verblijf niet actief hebben bevorderd, en dat er bijgevolg geen gelijk speelveld bestaat tussen de wettelijke regelingen van de Unie en het nationale equivalent daarvan³.
- Daarom is het Europees Parlement van oordeel dat de vast te stellen wetgevingshandeling Richtlijn 2003/109/EG moet wijzigen, zodat onderdanen van derde landen die langdurig ingezetene van een lidstaat zijn vanaf de dag dat hun vergunning wordt afgegeven onder vergelijkbare voorwaarden als burgers van de Unie permanent in een andere lidstaat kunnen verblijven. Het Europees Parlement moedigt de Commissie aan zich tegelijkertijd te buigen over andere passende wijzigingen van de richtlijn, teneinde deze te actualiseren en in overeenstemming te brengen met andere, recentere Uniewetgeving inzake legaal in de Unie verblijvende onderdanen van derde landen. Het Europees Parlement verzoekt de Commissie om in haar voorstel ten minste het aantal vereiste jaren voor het verkrijgen van een EU-vergunning tot langdurig verblijf terug te brengen van vijf naar drie jaar, met name om de mobiliteit te vergroten en de procedures te vereenvoudigen en te harmoniseren. Met dergelijke wijzigingen maakt Richtlijn 2003/109/EG zowel de mobiliteit binnen de Unie als de internationale mobiliteit van en naar de Unie en derde landen gemakkelijker. Ten slotte moedigt het Europees Parlement de Commissie aan een studie te verrichten naar het verloop van onderdanen van derde landen binnen de Unie teneinde beter inzicht te krijgen in de redenen voor vertrek uit een de lidstaat in de eerste drie jaar na aankomst.

---

³ <https://ec.europa.eu/migrant-integration/librarydoc/report-on-the-implementation-of-directive-2003/109/ec-on-the-status-of-long-term-foreign-residents> 29/03/2019

11.10.2021

ADVIES VAN DE COMMISSIE ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

aan de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken

inzake beleid en wetgeving inzake legale migratie
(2020/2255(INL))

Rapporteur voor advies: Pierrette Herzberger-Fofana

(Initiatief – artikel 47 van het Reglement)

SUGGESTIES

De Commissie ontwikkelingssamenwerking verzoekt de bevoegde Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. wijst erop dat met het “nieuwe migratie- en asielpact” wordt beoogd de uitdagingen van Europa op het gebied van migratie, asiel, integratie en grensbeheer holistisch aan te pakken; herhaalt dat de externe uitdagingen in verband met migratie, zoals politieke instabiliteit, armoede en geweld, moeten worden aangepakt; onderstreept dat gewapende conflicten en klimaatverandering tot de belangrijkste oorzaken van migratie behoren; dringt er daarom op aan de diepere oorzaken van en impulsen voor migratie te blijven aanpakken door middel van een op waarden gebaseerde aanpak in het land van herkomst of doorreis; benadrukt dat doeltreffende ontwikkelingssamenwerking de impulsen voor gedwongen en irreguliere migratie aanzienlijk kan beperken en aldus kan bijdragen tot de duurzame langetermijnontwikkeling van de betrokken landen en naties; merkt op dat de Unie meer kan doen om gebruik te maken van de positieve bijdragen die legale migratie kan leveren aan duurzame ontwikkeling en de samenleving in de landen van herkomst en bestemming, terwijl het van fundamenteel belang is veilige en legale migratiekanalen vast te stellen; verzoekt de Commissie een effectbeoordeling uit te voeren voor het nieuwe migratie- en asielpact, met bijzondere aandacht voor de gevolgen ervan voor de ontwikkelingslanden;
2. vestigt er de aandacht op dat het “nieuwe migratie- en asielpact” gericht moet zijn op verantwoordelijkheid en solidariteit door een goed systeem op basis van solidariteit tussen de lidstaten tot stand te brengen; dringt erop aan zich niet te blijven richten naar het beginsel van het eerste land van aankomst, maar een flexibeler mechanisme te hanteren; personen die internationale bescherming genieten, moeten zich vrij kunnen verplaatsen in het Schengengebied;

3. herinnert eraan dat de Unie overeenkomstig artikel 79 VWEU een gemeenschappelijk immigratiebeleid ontwikkelt, dat erop gericht is in alle stadia te zorgen voor een efficiënt beheer van de migratiestromen, een billijke behandeling van onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van de lidstaten verblijven, en een preventie en intensievere bestrijding van illegale immigratie en mensenhandel, en dat dit artikel het recht van de lidstaten onverlet laat om zelf te bepalen hoeveel onderdanen van derde landen tot hun grondgebied worden toegelaten teneinde daar al dan niet in loondienst arbeid te verrichten; onderstreept dat arbeidsmigratie op het niveau van de Unie gevolgen heeft voor het uiteenlopende arbeidsmarktbeleid van de lidstaten en voor de algemene werking van de interne markt van de Unie; onderstreept echter dat is gebleken dat de overdracht van in het buitenland verworven kennis en vaardigheden concrete ontwikkelingsvoordelen heeft in de landen van herkomst; is van mening dat een goed opgezet en goed beheerd beleid inzake legale migratie een bron van innovatie en economische ontwikkeling kan zijn, die zowel de landen van herkomst als de gastlanden ten goede komt; is van mening dat een versnippering van de regelgeving inzake arbeidsmigratie in de Unie het gebruik van legale migratiemogelijkheden ontmoedigt, slechts lage verwachtingen biedt met betrekking tot de mogelijkheden tot terugkeer, en circulaire migratie ontmoedigt, evenals trajecten en meer uitgewerkte vormen van menselijke mobiliteit die positieve gevolgen kunnen hebben voor ontwikkelingslanden van herkomst;
4. betreurt het gebrek aan legale migratiemogelijkheden en de versnippering van het wetgevingskader van de Unie; uit zijn diepe bezorgdheid over de hoge onzekerheid en de beperkte mogelijkheden die worden geboden en merkt op dat verscheidene belangrijke categorieën onderdanen van derde landen nog steeds niet onder de wettelijke bepalingen vallen;
5. onderstreept dat kanalen voor arbeidsmigratie nodig zijn voor laaggeschoolde en middelhoog opgeleide werknemers, met inachtneming en volledige handhaving van de beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie; is van mening dat de economie van de Unie voordeel haalt uit hun aanwezigheid en merkt op dat de aanzienlijke bijdrage van onderdanen van derde landen aan de arbeidsmarkt nog duidelijker is geworden tijdens de COVID-19-pandemie; betreurt dat onderdanen van derde landen, ongeacht het voor hun baan vereiste vaardigheidsniveau, geconfronteerd worden met slechtere arbeidsvoorwaarden en met belemmeringen voor integratie, waaronder discriminatie bij de toegang tot gezondheidszorg en onderwijs; merkt op dat precaire arbeidsomstandigheden en uitbuiting enerzijds en een irreguliere status anderzijds vaak aan elkaar gekoppeld zijn en dringt aan op snelle en open regularisatieprocedures ter verbetering van de rechten en arbeidsomstandigheden van werknemers;
6. is ingenomen met de herziene richtlijn inzake de Europese blauwe kaart en met de door de Commissie voorgestelde EU-talentenpool als maatregel om wereldwijd talent aan te trekken; benadrukt dat de administratieve procedures voor de erkenning van de kwalificaties en beroepsvaardigheden van legale migranten moeten worden vereenvoudigd; herinnert eraan dat maatregelen om ondernemerschap van jongeren en vrouwen te ondersteunen of maatregelen om geldovermakingen te vergemakkelijken andere manieren zijn waarop migranten in het buitenland kunnen investeren in hun land van herkomst;

7. dringt erop aan dat de EU-talentpartnerschappen ook specifiek op jongeren worden gericht met onder meer studentenvisa, beurzen en opleidingsmogelijkheden voor jonge laaggeschoolde werknemers, zodat het menselijk kapitaal van de landen van herkomst sterker wordt en wordt voorkomen dat kinderen de risico's van gevaarlijke reizen moeten ondergaan en worden overgeleverd aan geweld, misbruik en uitbuiting door mensenhandelaars en -smokkelaars;
8. is van mening dat de laatste hand moet worden gelegd aan de EU-talentpartnerschappen om reguliere, veilige en doeltreffende migratiemogelijkheden tot stand te brengen en te verbeteren, en dat zij moeten worden geïntegreerd in een kader ter bevordering van migratie als sleutelement voor duurzame ontwikkeling; dringt erop aan dat deze partnerschappen niet direct of indirect afhankelijk worden gesteld van andere aspecten van de migratieagenda zoals terugkeer, overname of grensbeheer;
9. onderstreept dat emigratie van hooggekwalificeerde burgers de landen van herkomst kan beroven van hun menselijk kapitaal en geschoolde arbeidskrachten ("braindrain"); onderstreept dat migratie een belangrijke en complexe rol speelt bij de economische en sociale ontwikkeling en is van mening dat dit verschillende factoren omvat die ontwikkeling mogelijk maken, en met name de enorme geldstromen in de vorm van overmakingen; acht het van cruciaal belang om diasporaorganisaties te betrekken bij de versterking van deze factoren en bij de bevordering van vormen van sociale overdracht, zoals de verspreiding van kennis en ideeën en economische en sociale uitwisseling; pleit ervoor deze kwestie aan te pakken met de toekomstige EU-talentpartnerschappen en lessen te trekken uit de recente EU-proefprojecten inzake legale migratie; is van mening dat deze partnerschappen de onderwijs- en beroepsopleidingsstelsels in de landen van herkomst moeten ondersteunen en de ontwikkeling van vaardigheden moeten versterken, niet alleen ten voordele van het land van bestemming; is van oordeel dat het noodzakelijk is de landen van herkomst ontwikkelingsbijstand te verlenen op het gebied van onderwijs en gezondheidszorg, evenals beter bestuur en de bescherming van de mensenrechten;
10. benadrukt dat de overgang na de fase van proefprojecten een verhoging van het aantal projecten en van het bedrag aan financiering impliceert en duurzame politieke en financiële steun van de lidstaten en nauwe samenwerking met de partnerlanden vereist om ervoor te zorgen dat de EU-talentpartnerschappen daadwerkelijk gericht zijn op gemeenschappelijke prioriteiten op het gebied van mobiliteit en vaardigheden en niet alleen op de behoeften van de landen van bestemming; dringt erop aan bij de komende EU-talentpartnerschappen de tekortkomingen van de proefprojecten te verhelpen en derhalve het aantal deelnemers, de duur en het doel van de opleidingen uit te breiden en te zorgen voor betere sociale bescherming en arbeidsrechten van de deelnemers; dringt aan op meer financiering van het Erasmus+-programma en op de creatie van mogelijkheden voor academische uitwisselingen;
11. verzoekt de Commissie en de lidstaten "onderwijskorridors" vast te stellen om vluchtelingen en studenten uit conflictlanden de kans te bieden hun studie in de Unie voort te zetten en te worden toegelaten aan Europese universiteiten;
12. herinnert eraan dat mobiliteit sedert lang een essentiële aanpassingsstrategie is voor bevolkingsgroepen waarvoor de economie, de veiligheid of het milieu in de regio van

herkomst onder druk staat; benadrukt dat de aanpak van de externe dimensie van legale migratie een EU-beleid vergt dat de ontwikkeling van legale en veilige migratiemogelijkheden bevordert, om de tendensen op het gebied van migratie veeleer anders vorm te geven dan te voorkomen en om met deze tendensen aan de slag te gaan in plaats van ze tegen te werken; wijst er nogmaals op dat een aanpak waarbij de nadruk wordt gelegd op grenscontroles en de vermindering van het aantal migranten dat in Europa aankomt, migranten naar gevaarlijkere routes drijft, maar hen er niet van zal weerhouden de reis te ondernemen; onderstreept dat is gebleken dat de inzet van ontwikkelingshulp om migratie te ontmoedigen, de migratiecijfers niet verlaagt, maar deze net kan verhogen;

13. onderstreept dat de COVID-19-pandemie duidelijk heeft gemaakt dat arbeidsmigranten wat het hele scala aan vaardigheden betreft een grote bijdrage leveren in belangrijke sectoren zoals gezondheidszorg en sociale dienstverlening, informatie- en communicatietechnologie (ICT), logistiek, landbouw en bouw; verzoekt de Unie om in partnerschap met derde landen een duurzamer beleid inzake legale migratie te ontwikkelen en te zorgen voor veilige mobiliteit van migranten in twee richtingen, bijvoorbeeld voor academische, opleidings- of arbeidsdoeleinden die zowel de landen van herkomst als de gastlanden ten goede zouden komen;
14. betreurt de aanhoudende en buitensporige nadruk op het ontmoedigen van migratie naar de Unie en is van mening dat deze niet heeft bijgedragen tot een adequaat niveau van migratiebeheer, noch tot de eerbiediging van de grondrechten; benadrukt dat kortetermijndenken of denken vanuit wat politiek opportuun lijkt en, in samenhang daarmee, de uitvoering van maatregelen om de grenscontroles te verscherpen en de instroom van migranten in Europa terug te dringen, hebben geleid tot een drastische vermindering van de legale migratiemogelijkheden, migranten naar gevaarlijkere routes hebben gedreven, in de armen van meedogenloze mensensmokkelaars, en meermaals tot ernstige schendingen van de fundamentele mensenrechten hebben geleid; benadrukt dat de grensprocedure aan de buitengrenzen niet de standaardprocedure mag zijn, maar slechts als uiterste maatregel mag worden gehanteerd;
15. benadrukt dat alle asielzoekers recht moeten hebben op een individuele beoordeling van hun aanvraag en op een doeltreffende voorziening in rechte wanneer grensprocedures lopen, met inbegrip van het recht om in afwachting van de uitkomst van de voorziening in rechte op het grondgebied te blijven zonder te worden vastgehouden louter op grond dat zij aan deze procedures worden onderworpen;
16. benadrukt dat detentie niet mag worden toegestaan wanneer de detentieomstandigheden niet stroken met de menselijke waardigheid; benadrukt eveneens dat gezondheids- en psychologische zorg, toegang tot vertolking, juridische informatie en bijstand door ngo's altijd moeten worden verstrekt;
17. onderstreept dat mensen die internationale bescherming nodig hebben, de Unie moeten kunnen bereiken zonder een beroep te moeten doen op mensensmokkelaars; dringt aan op betere legale en veilige kanalen voor mensen die bescherming nodig hebben, onder meer in de vorm van hervestigingsprogramma's, humanitaire visa en humanitaire corridors;

18. benadrukt dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan kwetsbare categorieën en met name aan kinderen, vrouwen en gezinnen; dringt aan op sterkere opvangmechanismen en legale kanalen voor de toegang van kwetsbare kinderen en gezinnen die internationale bescherming nodig hebben, door middel van de uitbreiding van regelingen voor hervestiging van vluchtelingen, gezinshereniging en gemeenschaps- of particuliere sponsoring en humanitaire visa;
19. beklemtoont dat in het werkdocument van de EP-werkgroep voor toezicht op Frontex is geconcludeerd dat er tekortkomingen werden vastgesteld in de mechanismen van het agentschap om situaties op het gebied van de grondrechten te monitoren, te rapporteren en te beoordelen; dringt er bij de raad van bestuur van Frontex, de Commissie en de lidstaten op aan de aanbevelingen van deze werkgroep onverwijld op te volgen;
20. dringt aan op passende internationale inspanningen op het gebied van rechtshandhaving, in nauwe samenwerking met de betrokken lokale overheden, alsook met het UNHCR en de IOM, om criminele netwerken van mensensmokkelaars en mensenhandelaars te bestrijden en daarbij de mensenrechten volledig te eerbiedigen; onderstreept dat overeenkomstig duurzameontwikkelingsdoelstelling 10.7 de internationale samenwerking moet worden verbeterd om veilige, reguliere en ordelijke migratie tot stand te brengen;
21. herinnert eraan dat in de Europese consensus inzake ontwikkeling is voorzien in een gecoördineerde, holistische en gestructureerde aanpak van migratie, gezien de horizontale aard ervan, en beschouwt dit als een van de sleutelgebieden waarop beleidscoherentie voor ontwikkeling moet worden toegepast; dringt in dit verband aan op een extern migratiebeleid waarop beleidscoherentie voor ontwikkeling daadwerkelijk wordt toegepast, dat regelmatig wordt geëvalueerd en dat bijdraagt tot de mensenrechten, gendergelijkheid en empowerment, armoedebestrijding en menselijke ontwikkeling;
22. betreurt dat minder dan 1 % van de uitgaven van de Unie voor asiel en migratie is toegewezen aan hulpverlening bij migratie en mobiliteit, met inbegrip van mogelijkheden tot bescherming, met name aan de Unie in de periode 2014-2019, terwijl ongeveer 13 % is toegewezen aan maatregelen om migratie te beperken en terug te dringen; merkt op dat niet is voorzien in een langetermijnbeoordeling van de gevolgen van de maatregelen inzake migratieroutes en de veiligheidssituatie; dringt aan op een passend gebruik van het instrument NDICI – Europa in de wereld om de diepere oorzaken van migratie aan te pakken door armoede te bestrijden, economische groei te stimuleren en ontwikkeling in derde landen mogelijk te maken; herinnert eraan dat het instrument NDICI – Europa in de wereld het migratiebeleid op beperkte wijze kan ondersteunen, maar dat het beginsel van beleidscoherentie voor duurzame ontwikkeling daarbij in acht moet worden genomen;
23. dringt erop aan de 10 % van de uitgaven die gereserveerd is voor migratie, voor een aanzienlijk deel toe te wijzen aan de ontwikkeling en uitbreiding van beleidsopties voor legale migratie, waaronder de ontwikkeling van nieuwe migratiekanalen om de Unie binnen te komen, de ondersteuning van vrij verkeer in regio's buiten Europa, de ondersteuning van regelingen voor arbeidsmobiliteit, de bevordering van regelingen voor onderwijs- en studiemobiliteit, met name via de begroting van Erasmus+, de

bevordering van een veilige aankomst in de Unie voor asielzoekers en andere migranten, de bevordering van de erkenning van beroepskwalificaties en de ondersteuning van proefprojecten inzake legale migratie in derde landen en in de Unie;

24. benadrukt dat bij de evaluatie van het instrument NDICI – Europa in de wereld niet de beperking van migratie, maar de verwezenlijking van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen moet worden gebruikt als indicator voor het succes; onderstreept in dit verband dat officiële ontwikkelingshulp niet mag worden gebruikt om de grenzen te versterken, uitzettingen aan te moedigen en de instroom van migranten in de Unie te voorkomen;
25. onderstreept dat de Unie tot elke prijs moet vermijden dat het ontwikkelings-samenwerkingsbeleid wordt gebruikt als instrument voor het beheer van de migratiestromen, en benadrukt dat ontwikkelingssteun niet afhankelijk mag worden gesteld van het vermogen of de bereidheid van partnerlanden om samen te werken op het gebied van het migratiebeleid van de Unie, met inbegrip van de verplichte terugkeer van hun onderdanen of grensbeheer, aangezien dit de wettelijke verplichting van de Unie tot beleidscoherentie voor ontwikkeling zou ondermijnen en in strijd zou zijn met de Europese consensus inzake ontwikkeling en met het beginsel van doeltreffendheid van de hulp inzake eigen verantwoordelijkheid; herinnert er tevens aan dat officiële ontwikkelingshulp in de eerste plaats moet worden gebruikt om armoede uit te roeien en niet om migratiebeheer en -controle of andere acties zonder ontwikkelingsdoelstellingen te ondersteunen;
26. merkt op dat de verordening tot vaststelling van NDICI – Europa in de wereld voorziet in tussentijdse en eindevaluaties en in een uitgebreide jaarlijkse verslaglegging van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de lopende activiteiten, de behaalde resultaten, de doelmatigheid en de mate waarin de thematische streefcijfers en doelstellingen van die verordening al zijn behaald verzoekt de Commissie een nauwkeurige methodologie te ontwerpen en ten uitvoer te leggen voor het traceren van de 10 % van de uitgaven die gereserveerd is voor migratie en gedwongen ontheemding om effectief te zorgen voor passende transparantie en aflegging van verantwoording voor deze uitgaven, zoals vereist in die verordening;
27. benadrukt dat alle relevante belanghebbenden in Europa en partnerlanden, waaronder parlementen, ngo's, lokale overheden, de particuliere sector, steden en gemeenten die een sleutelrol spelen bij de integratie van migranten en vluchtelingen, moeten worden betrokken bij de vaststelling en evaluatie van nieuwe en bestaande strategieën voor legale migratie; benadrukt het belang van een gestructureerde dialoog met onafhankelijke maatschappelijke organisaties, religieuze entiteiten en vakbonden die onder meer bij de oplossing van conflicten een sleutelrol spelen in partnerlanden;
28. blijft van mening dat het van essentieel belang is de betrekkingen tussen de Unie en derde landen op het gebied van migratie anders en evenwichtig te benaderen; verzoekt de Unie te streven naar formele overeenkomsten met partnerlanden inzake migratiemobiliteit, terugkeer en overname, in overeenstemming met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen; betreurt dat partnerschappen tussen de Unie en derde landen vaak zijn gebruikt voor de uitbesteding van migratiebeheer en betreurt dat de

bijzondere nadruk op het stoppen van de migratiestromen heeft gezorgd voor contraproductieve effecten op het ontwikkelingsbeleid; benadrukt dat de Unie en haar lidstaten geen samenwerkingsregelingen voor grensbeheer met derde landen mogen treffen die de naleving van essentiële mensenrechtennormen niet garanderen; onderstreept dat het migratiebeheer in overeenstemming moet zijn met andere externe maatregelen van de Unie en dat daarbij de mensenrechten moeten worden geëerbiedigd en niemand aan zijn lot mag worden overgelaten, zoals bepaald in de Agenda 2030;

29. is ingenomen met de dialoog tussen Afrika en de EU inzake migratie en mobiliteit, die gericht is op migratie en mobiliteit in Afrika en de Unie; dringt aan op meer mobiliteit tussen Zuid en Noord en omgekeerd op het gebied van onderwijs, beroepsopleiding en academische uitwisselingen; herinnert eraan dat de meeste migranten zich binnen hun eigen regio en continent van herkomst verplaatsen, en dat mobiliteit binnen de eigen regio en binnen het eigen continent bijgevolg moet worden gefaciliteerd; dringt erop aan dat het partnerschap EU-Afrika en de toekomstige OACPS-EU-Overeenkomst de intraregionale en intracontinentale mobiliteit van personen ondersteunen, overeenkomstig het Afrikaans Handvest van de rechten van de mens en het Protocol van de Afrikaanse Unie bij het Verdrag tot oprichting van de Afrikaanse Economische Gemeenschap betreffende het vrije verkeer van personen, het recht van verblijf en het recht van vestiging; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan samen te werken met de Afrikaanse partners, aangezien intra-Afrikaanse mobiliteit van essentieel belang is voor ontwikkeling.

MINDERHEIDSSTANDPUNT

Bernhard Zimniok

Met het “nieuwe migratie- en asielpact” tracht de Commissie om illegale migratie te legaliseren en de Europeanen te misleiden en te laten geloven dat de dreiging van illegale migratie verdwenen is. De lidstaten moeten oplossingen vinden om illegale migratie een halt toe te roepen en om samen te werken aan de remigratie van grote aantallen migranten die een cultureel aansprakelijkheids- en veiligheidsrisico vormen voor de volkeren en naties van Europa. De pogingen van de politieke elite samen met de Commissie om illegale migratie te legaliseren, zullen de migratie naar Europa niet verminderen, maar zullen leiden tot verdere, toenemende massale migratie; dit gebeurt tegen de wil van de meerderheid bij de autochtone volkeren van Europa. De Commissie en de politieke elite van de lidstaten negeren het recht op zelfbeschikking van de Europese volkeren. De externe grens van de EU moet worden beveiligd; wie de grens oversteeft, moet snel worden opgesloten en terugkeren. Eventuele reële tekorten aan arbeidskrachten worden weggewerkt met de beroepsbevolking in de lidstaten. Alle EU-beleidslijnen en -maatregelen moeten nu gericht worden op de stopzetting van migratie en de terugkeer van alle illegale migranten. De 10 % van de EU-middelen die de Commissie momenteel voornamelijk reserveert voor de bevordering van migratie van de derde wereld naar Europa, moet nu worden gebruikt om te zorgen voor de remigratie uit Europa.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	27.9.2021
Uitslag eindstemming	+: 14 -: 11 0: 1
Bij de eindstemming aanwezige leden	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Charles Goerens, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Norbert Neuser, Janina Ochojska, Jan-Christoph Oetjen, Michèle Rivasi, Christian Sagartz, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Chrysoula Zacharopoulou, Bernhard Zimniok
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Evin Incir, Patrizia Toia
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 209, lid 7)	Elisabetta Gualmini

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

14	+
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Janina Ochojska
Renew	Catherine Chabaud, Charles Goerens, Jan-Christoph Oetjen, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Elisabetta Gualmini, Evin Incir, Pierfrancesco Majorino, Patrizia Toia
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt, Michèle Rivasi

11	-
ECR	Ryszard Czarnecki, Beata Kempa
ID	Dominique Bilde, Gianna Gancia, Bernhard Zimniok
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Christian Sagartz, Tomas Tobé

1	0
S&D	Norbert Neuser

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	27.10.2021
Uitslag eindstemming	+: 50 -: 14 0: 2
Bij de eindstemming aanwezige leden	Magdalena Adamowicz, Konstantinos Arvanitis, Malik Azmani, Fernando Barrera Arza, Pietro Bartolo, Nicolas Bay, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Jorge Buxadé Villalba, Damien Carême, Caterina Chinnici, Marcel de Graaff, Lena Düpont, Cornelia Ernst, Laura Ferrara, Nicolaus Fest, Jean-Paul Garraud, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Andrzej Halicki, Evin Incir, Sophia in 't Veld, Patryk Jaki, Assita Kanko, Fabienne Keller, Peter Kofod, Łukasz Kohut, Moritz Körner, Alice Kuhnke, Jeroen Lenaers, Juan Fernando López Aguilar, Lukas Mandl, Nuno Melo, Roberta Metsola, Nadine Morano, Javier Moreno Sánchez, Maite Pagazaurtundúa, Nicola Procaccini, Emil Radev, Diana Riba i Giner, Ralf Seekatz, Michal Šimečka, Birgit Sippel, Sara Skyttedal, Martin Sonneborn, Tineke Strik, Annalisa Tardino, Tomas Tobé, Dragoş Tudorache, Milan Uhrík, Tom Vandendriessche, Bettina Vollath, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jadwiga Wiśniewska, Elena Yoncheva, Javier Zarzalejos
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Abir Al-Sahlani, Gwendoline Delbos-Corfield, Cyrus Engerer, Tanja Fajon, Miguel Urbán Crespo, Charlie Weimers, Juan Ignacio Zoido Álvarez

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

50	+
PPE	Magdalena Adamowicz, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Lena Düpont, Andrzej Halicki, Jeroen Lenaers, Lukas Mandl, Nuno Melo, Roberta Metsola, Emil Radev, Ralf Seekatz, Sara Skyttedal, Tomas Tobé, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Javier Zarzalejos, Juan Ignacio Zoido Álvarez
S&D	Pietro Bartolo, Caterina Chinnici, Cyrus Engerer, Tanja Fajon, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Łukasz Kohut, Juan Fernando López Aguilar, Javier Moreno Sánchez, Birgit Sippel, Bettina Vollath, Elena Yoncheva
Renew	Abir Al-Sahlani, Malik Azmani, Sophia in 't Veld, Fabienne Keller, Moritz Körner, Maite Pagazaurtundúa, Michal Šimečka, Dragoş Tudorache
Verts/ALE	Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Damien Carême, Gwendoline Delbos-Corfield, Alice Kuhnke, Diana Riba i Giner, Tineke Strik
The Left	Konstantinos Arvanitis, Pernando Barrena Arza, Cornelia Ernst, Miguel Urbán Crespo
NI	Laura Ferrara, Martin Sonneborn

14	-
ID	Nicolas Bay, Nicolaus Fest, Jean-Paul Garraud, Marcel de Graaff, Peter Kofod, Annalisa Tardino, Tom Vandendriessche
ECR	Jorge Buxadé Villalba, Patryk Jaki, Assita Kanko, Nicola Procaccini, Charlie Weimers, Jadwiga Wiśniewska
NI	Milan Uhrík

2	0
PPE	Nadine Morano
S&D	Evin Incir

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding